

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Samråd i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg d. 30. april vedr. Vesterhav Syd og Vesterhav Nord

---

Kontor
Energikontor I

Dato
8. april 2019

J nr. 2019-1459

/ MESAJ

Samrådsspørgsmål T og U

I Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har Ida Auken stillet ministeren følgende to samrådsspørgsmål T og U:

Samrådsspørgsmål T:

” Vil ministeren redegøre for,

- a) hvordan en udskydelse af de to havvindmølleparker Vesterhav Syd og Vesterhav Nord vil påvirke Danmarks grønne mål?
- b) hvordan den tabte grønne energi fra en udskydelse af de to havvindmølleparker Vesterhav Syd og Vesterhav Nord vil skulle erstattes?”

Samrådsspørgsmål U:

” Vil ministeren redegøre for,

- a) om regeringen påtænker at opsigte den politiske aftale om de to havvindmølle-parker Vesterhav Syd og Vesterhav Nord?
- b) den lokale opbakning til de to havvindmølleparker Vesterhav Syd og Vesterhav Nord, i betragtning af at 72 pct. af borgerne i Ringkøbing-Skjern, Lemvig og Thisted Kommuner er enten positivt eller meget positivt indstillet over for de to havvindmølleparker?
- c) hvor meget det vil koste at droppe de to havvindmølleparker Vesterhav Syd og Vesterhav Nord og at kompensere selskabet, som skal opføre vindmøllerne, som foreslået af ministerens partikollega?
- d) hvad det betyder for investorers tiltro til Danmark som land at investere i, hvis man dropper eller udskyder allerede planlagte havvindmølleparker?”

Ministerens svartale:

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Fru Auken for spørgsmålene, som jeg på bedste vis vil forsøge at besvare i det følgende.

[Kort baggrund]

Indledningsvist kan jeg kort forklare, at Energistyrelsen i marts modtog en anmodning om tidsfristforlængelse for idriftsættelsen af Vesterhav Syd og Nord.

Anmodningerne er en konsekvens af Energiklagenævnets afgørelse fra december 2018, som betyder, at der skal gennemføres en supplerende miljøvurdering for det konkrete projekt ved Vesterhav Syd. Vattenfall vil dog også udføre en supplerende miljøvurdering for Vesterhav Nord.

Jeg vil nu i det følgende svare på de seks stillede spørgsmål.

[Påvirkning af grønne mål og om energien skal erstattes]

Spørgsmål T går på, om tidsfristforlængelsen af Vesterhav Syd og Nord vil påvirke Danmarks grønne mål, og hvordan regeringen vil erstatte den tabte grønne energi fra parkerne.

Det er selvfølgelig ærgerligt, at vi ikke kan få den vedvarende energi fra parkerne ind i vores system allerede i 2020.

Men tidsfristforlængelse vil ikke påvirke opfyldelsen af målene for 2030.

Selvom der sker en vis udskydelse, vil parkerne være opført til den tid.

Forsinkelsen vil - alt andet lige - betyde en forøget CO₂-udledning. Med en udskydelse på 3 år kan effekten opgøres til 0,3 mio. ton per år i de pågældende år. Der er dog blot tale om en mindre tidlig forskydning.

Og når jeg siger "alt andet lige", skal man altså huske på, at alt andet sjældent er "alt andet lige". Det skal fx ses i sammenhæng med, at udviklingen på andre områder kan gå hurtigere, end vi har regnet med. Med det teknologineutrale udbud i 2018 faldt støtteprisen til 2,27 øre/kWh. Resultatet svarer samlet set til omkring 200 MW, som er cirka 5 gange mere VE, end hvad vi havde forventet ved aftaletidspunktet.

Effekten af den udbygning, der kommer som følge af det teknologineutrale udbud i 2018, er en reduktion på 0,125 mio. ton CO₂ per år i hele deres levetid.

Anlæggene, der vandt i 2018, skal være nettilsluttet inden for to år fra, da udbuddet blev afgjort.

Dvs. at de skal være i gang omkring 2020 og på tre år vil deres produktion svare til en reduktion på 0,4 mio. tons.

Effekten af en udskydelse vil derudover også være påvirket af både teknologiudvikling og den endelige placering af de kystnære møller. En eventuel øget produktion fra parkerne vil ligeledes kunne opveje den manglende CO₂-reduktion i udskydelsesperioden.

Der er altså modsatrettede effekter, hvor noget går hurtigere, mens andet går langsommere.

Energistyrelsen har da også informeret mig om, at udskydelsen ikke har betydning for fremskrivningsresultatet af CO₂-udledningen i året 2030, som er et vigtigt pejlemærke for regeringens energipolitiske mål og for de energipolitiske effekter af energiaftalen fra 2018.

Alt i alt forventer regeringen stadig at nå i mål med de grønne ambitioner for 2030. Regeringen vil derfor ikke tage initiativ til at erstatte energien fra parkerne.

[Opsigelse af den politiske aftale]

Jeg vil nu gå videre til spørgsmål U. I punkt a spørges der, om regeringen vil opsig den politiske aftale om Vesterhav Syd og Nord.

Som jeg også har sagt før, vil regeringen ikke opsig den politiske aftale om Vesterhav Syd og Nord.

Staten har nu indgået kontrakter med Vattenfall om parkerne – og som ansvarlig minister vil jeg selvfølgelig ikke opsige underskrevne kontrakter.

Jeg vil dog gerne understrege, at jeg tidligere har arbejdet for at få det kystnære udbud aflyst, men at jeg dengang ikke kunne finde et politisk flertal for det.

Dengang var udbuddet ikke afgjort, og der var derfor ikke indgået nogen kontrakt med eksterne parter.

Det ændrer selvfølgelig ikke på, at jeg vil stå ved de kontrakter, som vi nu har indgået med Vattenfall.

Jeg vil dog opfordre Vattenfall til at bruge tidsfristforlængelsen på at se på mulighederne for at flytte møllerne længere fra kysten.

[Lokal opbakning]

I punkt b under spørgsmål U efterspørges en redegørelse af den lokale opbakning til parkerne.

Der er rigtigt nok lavet en rundspørge blandt lokale, der viser, at 72 pct. bakker op. Lokale er ikke nødvendigvis naboer til møllerne, og den store opbakning i rundspørgen udtrykker måske, at det kan være nemmere at bakke op, hvis man ikke er direkte nabo til møllerne.

Jeg tror, at vi her på Christiansborg skal passe på med at underkende den lokale modstand, der er ude i landet imod de her parker.

Jeg kan konstatere, at byrådet i f.eks. Ringkøbing-Skjern Kommune eksplicit har opfordret til, at møllerne rykkes længere væk fra kysten. Også Lemvig Kommune har overfor mig udtrykt ønske om at få flyttet møllerne. Det kan jeg kun se som, at lokalpolitikere derude opfatter en generel modstand blandt de lokale.

Derudover opfatter jeg de mange klager ved Energiklagenævnet og alle sagerne om værditab ved Taksationsmyndigheden som tegn på, at der findes rigtig mange mennesker, som ikke ønsker opførelsen af de her møller.

Det tager jeg som minister meget alvorligt.

[Kompensation til Vattenfall]

I punkt C under spørgsmål U henvises der til Thomas Danielsens udtalelser om muligheden for at aflyse projekterne.

Lad mig slå fast, at det ikke er regeringens plan.

Der er flere grunde til, at vi ikke kan opsige aftalen med Vattenfall mod en kompensation. Først og fremmest vil det stride imod udbudsretten.

Der er ingen bestemmelser i kontrakterne, som giver staten mulighed for at annullere kontrakterne - heller ikke mod at betale en bod til Vattenfall.

Fraværet af en sådan bestemmelse har højst sandsynligt medvirket til en høj grad af investeringssikkerhed, der kan have bidraget til, at Vattenfall kunne byde så lav en pris på projekterne, som det var tilfældet.

Hvis vi aflyste kontrakterne med Vattenfall, vil det derfor højst sandsynligt medføre, at Vattenfall fremfører et erstatningskrav.

Der er stor usikkerhed forbundet med at forudsige størrelsen på et eventuelt erstatningsbeløb. Der er mange ubekendte faktorer, og i sidste ende vil erstatningen bero på en konkret vurdering ved domstolene set i forhold til de tabsposter, som Vattenfall måtte fremsætte.

Det vurderes, at en aflysning af projekterne kan medføre, at staten vil skulle betale en compensation i milliard-klassen til Vattenfall.

Det mere præcise beløb vil skulle belyses i en erstatningssag, hvilket dog ikke bliver aktuelt, da regeringen ikke har planer om at opsige kontrakterne.

[En aflysnings betydning for investorers tiltro til Danmark]

I det sidste spørgsmål bedes jeg redegøre for, hvad det betyder for investorers tiltro til Danmark, hvis man dropper eller udskyder planlagte projekter.

Som jeg også har redegjort for tidligere, vil det højest sandsynligt have en række meget u hensigtsmæssige konsekvenser for Danmarks ry som et investeringssikkert land og påvirke kreditvurderingen af fremtidige danske havvindmølleprojekter, hvis vi valgte at aflyse projekterne.

Et kontraktbrud vil kunne afholde projektudviklere fra at deltage i fremtidige danske havvindmølleudbud, hvilket vil forringe konkurrencen, og det vil fordyre den danske grønne omstilling til skade for danske skatteydere.

Det er selvfølgelig ærgerligt, at Vesterhav Syd og Nord bliver udskudt og jeg kan godt forstå, hvis det for mange lokale ikke er optimalt, at processen nu muligvis trækker længere ud.

Men jeg håber omvendt, at processen kan ende med, at møllerne flyttes lidt længere ud på havet.

Samtidig har jeg en forhåbning om, at der er forståelse for udskydelsen i den her sag.

Det ansvarlige er at lytte til Energiklagenævnets afgørelse og dermed sikre, at borgernes klageadgang til så store energiinfrastrukturprojekter respekteres.

Tak for ordet.